

Vaimoni suvussa on paljon taiteilijoita: kirjailijoita, näyttelijöitä, säveltäjiä, tanssijoita, laulajia ym. Koko hänen perheensä on erittäin musikaalinen — paitsi hän itse. Hänen isänsä on oopperalaulaja, ja hänen veljensä ja sisarensa soittavat kaikki jotakin instrumenttia ja laulavat hyvin. Myös vaimoni äiti harrastaa musiikkia, vaikka hän ei itse soitaakaan mitään instrumenttia. Hän kuuntelee mielellään klassista musiikkia ja käy konserteissa.

Kun vaimoni oli pieni ja kävi koulua, koko perhe yritti opettaa häntä soittamaan pianoa — mutta turhaan. Hän ei oppinut. Varsinkin hänen isänsä on ollut hyvin vaikea ymmärtää, että hänen oma tyttärensä on niin täysin epämusikaalinen. Vaimolleni tämä asia oli tietysti iso ongelma, kun hän oli lapsi. Hän oli hyvin onneton siitä, että hän oli erilainen kuin perheen muut lapset.

Kaikkien ei tietenkään tarvitse olla musikaalisia. Minäkään en ole erityisen musikaalinen, mutta kuuntelen kuitenkin mielelläni musiikkia. Kuuntelen tietysti sellaista musiikkia, josta pidän, lähinnä kevyttä musiikkia. Pidän kaikkein eniten omista vanhoista suomalaisista säveltäjistämme, kuten esimerkiksi Oskar Merikannosta ja Leevi Madetojasta. Monet näiden säveltäjien laulut ovat niin tuttuja kaikille suomalaisille, että monet luulevat niitä kansanlauluiksi. Kaikki suomalaiset lapset oppivat tuntemaan Merikannon ja Madetojan lauluja jo peruskoulussa.

Meillä on tietenkin kotona levysoitin, mutta levysoittimemme ei ole erityisen hieno eikä kallis. Saimme sen aikoinaan lahjaksi eräältä vanhalta ystävältämme, kun hän osti itselleen uudet ja hienot stereolaitteet.

-
- Mitä sinä etsit?
 - Avaimiani. En ymmärrä, mihin olen voinut panna ne. En löydä niitä mistään.
 - Ehkä ne ovat omassa taskussasi.
 - Eivät ole. Olen etsinyt tarkkaan kaikki mahdolliset paikat mutta turhaan. Tämä on hyvin merkillistä. Mutta mitä sinulla on kädessäsi?
 - Minullako? Avaimia. Mutta nämä ovat minun omat avaimeni.
 - Ne ovat ihan samannäköisiä kuin minun avaimeni.
 - Ai anteeksi. Nämä eivät olekaan minun avaimeni. Nämä ovat kai sitten sinun. Olen vahingossa ottanut sinun avaimesi. Mutta missä minun avaimeni sitten ovat?
 - En tiedä. Ehkäpä ne ovat sinun omassa taskussasi.